

1. Waarom steeds die woorden 'nog niet'?

In dit hoofdstuk gaat het verschillende keren over dingen die 'nog niet' gebeuren. Dat begint al in vers 6, waar Jezus in gesprek is met Zijn broers. Na de geboorte van Jezus hadden Jozef en Maria samen ook kinderen gekregen. Die broers van Jezus dagen Hem uit: 'Kom, ga mee naar Jeruzalem, naar het Looftentenfeest! Je wilt toch graag beroemd zijn? Dat de mensen openlijk over je spreken? Nou, dan moet je meegaan!' Maar Jezus zegt in vers 6 tot 8: 'Mijn tijd is *nog niet* aangebroken, maar uw tijd is er altijd. De wereld kan u niet haten, maar Mij haat zij, omdat Ik van haar getuig dat haar werken slecht zijn. Gaat u naar dit feest; Ik ga *nog niet* naar dit feest, want Mijn tijd is *nog niet* vervuld.'

Als Jezus dan toch op het feest aangekomen is, later dan Zijn broers, komt Hij in conflict met een aantal inwoners van Jeruzalem. Zij zeggen: 'Hij kan de Christus niet zijn, de beloofde Messias, want van die beloofde Messias weten we niet waar Hij vandaan komt, Hij zal een mysterieuze figuur zijn. Maar Jezus? Die kennen we toch? Hij komt gewoon uit Nazareth!' Daar reageert Jezus op in vers 28 en 29. Hij laat zien dat Hij oorspronkelijk niet uit Nazareth komt, maar dat Hij uit de hemel komt, dat Hij eerst bij God de Vader woonde en naar deze wereld is neergedaald. Hij zegt in vers 28: 'U kent Mij niet alleen, maar u weet ook waar Ik vandaan kom; en Ik ben niet uit Mijzelf gekomen, maar Hij Die Mij gezonden heeft, is waarachtig, en Hem kent u niet. Maar Ik ken Hem, want Ik ben van Hem afkomstig, en Hij heeft Mij gezonden.' Als Jezus dat zegt, dan vlamt er bij die mensen uit Jeruzalem een enorme woede omhoog. 'Wat? Kennen wij God niet, en Hij wel? Komt Hij bij God vandaan? Wie denkt Hij wel dat Hij is!!!' In vers 30 loopt het hóóg op! 'Zij probeerden Hem dan te grijpen, maar niemand sloeg de hand aan Hem, want Zijn uur was *nog niet* gekomen.' Dat wil zeggen: God Zélf hield deze mensen tegen. Want God heeft Zijn eigen tijd en voor God was de tijd nog niet rijp.

Later zien we hetzelfde patroon opnieuw. Vers 43: 'Er ontstond dan verdeeldheid onder de menigte vanwege Hem. En sommigen van hen wilden Hem grijpen, maar niemand sloeg de hand aan Hem.' Het is alsof Jezus wordt beschermd door een onzichtbare hand. En dat blijkt ook als de mannen van de tempelpolitie terugkomen bij hun opdrachtgevers. Ze hadden de taak gekregen om Jezus te arresteren, maar ze komen zonder Jezus terug. Vers 45 en 46: 'De dienaars dan kwamen tot de overpriesters en Farizeëën, en die zeiden tegen hen: Waarom hebt u Hem niet meegebracht? De dienaars antwoordden: Nooit heeft een mens zo gesproken als deze Mens.' Elke keer blijkt hetzelfde: Jezus kán nog niet gevangen genomen worden, want 'Zijn uur is nog niet gekomen'. En die woorden 'nog niet', die komen we ook tegen in vers 39. Daar staan ze weer in een heel ander verband. Dat zijn die machtige verzen over de uitnodiging van Jezus, vanaf vers 37: 'En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden; want de Heilige Geest was er *nog niet*, omdat Jezus *nog niet* verheerlijkt was.' Merk je dat? Steeds weer die woorden 'nog niet'. Jezus gaat eerst 'nog niet' naar het Looftentenfeest, want Zijn tijd is 'nog niet' gekomen. Hij wordt niet vastgepakt en gevangen genomen, want Zijn uur is 'nog niet' gekomen. En ook de Heilige Geest is 'nog niet' gekomen, want Jezus is 'nog niet' verheerlijkt. Hoe zit dat hier in dit hoofdstuk? God is bezig, maar Hij is 'nog niet' klaar. Hij heeft Zijn eigen tijd. Blijkbaar zijn er nog dingen die moeten rijpen, moeten uitkristalliseren. Maar wát dan? Hoe dan?

2. Dit hele hoofdstuk stuwt de geschiedenis toe naar Jezus' sterven en opstanding

Laten we het gewoon eens rustig bekijken, weer punt voor punt. De 'broers van Jezus', staat er in vers 5, 'geloofden niet in Hem'.

Dat moet voor de Here Jezus wel heel pijnlijk zijn geweest, ook een onderdeel van Zijn lijden. Voor Zijn broers was Hij misschien té gewoon, té dichtbij. Kijk een Messias die uit een ver land komt, van overzee, daar kun je misschien wel in geloven. Of een Messias die vanuit de woestijn komt, of vanuit de bergen. Maar je bróór, met wie je samen bent opgegroeid... kom op, die kén je toch? Die moet niet teveel praatjes krijgen.

Even tussen haakjes: dat kan voor ons óók zo zijn! Jezus... tja, Jezus is zo gewoon. Die kennen we allemaal wel. Nee, allerlei exotische godsdiensten! De godsdienst van de Maya's, of van de sjamanen, dat is interessant! Veel mensen vinden de islam veel intrigerender dan het christendom. Van lieverlee komt daar nu een kentering in. Want het christelijk geloof is zó onbekend geworden, dat vooral jonge mensen daar nu nieuwsgierig naar worden. Wat staat er eigenlijk in die Bijbel? Wat gebeurt er eigenlijk in een kerk?

Voor de broers van Jezus is Jezus véél te gewoon. 'Hij, de Messias? Kom nou!' En hier dagen ze Jezus uit. 'Je denkt toch dat je wat bént? Nou dan, laat je dan zien op dat feest!'

Daar zit een gigantische verleiding in. Want natuurlijk is het mooi als de mensen je op een voetstuk gaan zetten. Als je een hele schare fans om je heen krijgt, die je bewonderen. Maar Jezus is niet gekomen om bewonderd te worden, maar om de waarheid te spreken en om te lijden en te sterven.

En Jezus weet, dat als Hij met ze meereist, samen met ál die duizenden andere pelgrims, allemaal op weg naar Jeruzalem, dat er dan onderweg iets kan gaan gebeuren: dat de mensen Hem koning willen maken, dat er een beweging op gang komt die zich amper meer laat remmen en die uiteindelijk zal leiden tot Zijn kruisdood. Want de Joodse leiders gaan dat nooit accepteren, dat massale eerbetoon voor Jezus. Maar Jezus is gekomen om te sterven als het Pááslam, dus op het Páásfeest, niet op het Looftentenfeest. Dus

daarom wil Hij niet meelopen met al die duizenden pelgrims op weg naar Jeruzalem. Zijn tijd is 'nog niet' gekomen. Hij gaat later, in stilte, een paar dagen ná de grote stroom. God heeft een plan met Zijn Zoon, en dat plan zal op het Páásfeest ten volle onthuld worden. Dán zal het Lam van God gaan sterven, als het volk Israël denkt aan de uittocht uit Egypte, onder leiding van Mozes, eeuwen eerder. Dan denken de mensen terug aan die nacht, in Egypte, waarin de doodsengel rondging om alle eerstgeboren jongens te doden. Maar als het bloed van het Paaslam aan de deurpost gesmeerd was, dan ging de doodsengel voorbij. Op dát feest, het Paasfeest, in de lente, zal Jezus sterven. Nog niet op het Looftentenfeest in het najaar, in oktober. De tijd is nog niet rijp... En daarom laat God het niet toe dat Jezus nu al gevangen wordt genomen. 'Niemand sloeg de hand aan Hem, want Zijn uur was nog niet gekomen...' Je zou kunnen denken: 'Wat fijn, Jezus hoeft nog niet te gaan sterven.' Maar voor Jezus betekende dit dat Zijn lijdensweg werd verlengd. Want Zijn leven op aarde was één constante lijdensweg. Voortdurend moest Hij het om Zich heen verdragen: het spotten met God, het liegen en bedriegen, de schijnheiligheid, het ellebogenwerk, noem maar op... Elke dag was een kwelling voor Jezus. En die kwelling, die moet nog langer duren. 'Zijn uur was nog niet gekomen...' God heeft Zijn eigen tijd. Op het Looftentenfeest zal Jezus niet gekruisigd worden. Het Paaslam zal nog niet worden geofferd. Maar op dat Looftentenfeest heeft Jezus wél een boodschap! Op dit feest gaat Hij al meer onthullen wie Hij Zelf is. Vers 37 en 38: 'En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.' Om dit te begrijpen, moet je wat meer weten over het Looftentenfeest. Dat feest wordt nog steeds gevierd door het volk Israël, elk najaar. En wat gebeurt er dan? Elke gezin gaat een week lang wonen in een hut, en zelfgemaakte hut, in de tuin of op het balkon. De betekenis is heel duidelijk. Dit

feest is een herinnering aan de veertig jaren dat het volk Israël rondzwierf door de woestijn, onder leiding van Mozes, op weg naar het Beloofde Land. Daar, in de woestijn, hadden de mensen ook geen huis, alleen maar een tent. En het Looftentenfeest is bedoeld om jou als mens even los te pellen uit al je zekerheden: je huis, je luxe, je centrale verwarming, je bank en je tv. Ga maar een week in een hutje wonen, en léér om afhankelijk te zijn van God. Daar in de woestijn was het leven niet makkelijk! Je was totaal aangewezen op de zorg van God. Daar moest je op leren vertrouwen, elke keer weer. Elke morgen lag er manna om de tenten heen, hemels brood, maar je kon het geen dág bewaren of het was bedorven. Je leefde letterlijk bij de dag.

En wat gebeurde er nou op dat Looftentenfeest, in Jeruzalem, in de tijd van Jezus? Elke dag van het feest liep er een priester met een gouden kruik naar de vijver van Siloam. Het water in die vijver is afkomstig uit een bron, de Gihonbron. Via een tunnel stroomt het naar de vijver van Siloam. En die priester schepte dan die gouden kruik vol met dat levende water, dat bronwater (*zie de illustratie aan de voorkant*). En terwijl hij dat deed, zongen de mensen om hem heen een lied. Woorden uit Jesaja 12: 3: 'U zult met vreugde water scheppen uit de bronnen van het heil.' Daarna liep de priester met die kruik vol water en al die mensen eromheen naar de tempel. Dat was een feestelijke optocht. Zingend en dansend liep de hele massa mee, en in de tempel liep de priester naar het altaar, en daar goot hij dan met een groots gebaar die gouden kruik leeg tegen het altaar.

Ook die handeling had een duidelijke betekenis. Want in de woestijn, eeuwen eerder, had het volk verschillende keren gebrek gehad aan water. En deze handeling herinnerde aan het moment dat God water liet komen uit een rots. Je kunt dat vinden in Exodus 17. Het volk is nog maar kort onderweg, maar het schreeuwt het uit! Het heeft zo'n enorme dorst! 'Geef ons water, anders sterven we!'

En dan staat er dit, in Exodus 17: 5 en 6: 'De HERE zei tegen Mozes: Trek vóór het volk uit, en neem enkelen van de oudsten van Israël met u mee. Neem uw staf, waarmee u de Nijl sloeg, in uw hand en ga op weg. Zie, Ik zal daar vóór u op de rots bij de Horeb staan. Dan moet u op de rots slaan, en er zal water uitkomen, zodat het volk kan drinken. En Mozes deed dit voor de ogen van de oudsten van Israël.'

Als Mozes met zijn staf op de rots slaat, dan komt er een stortvloed van water uit. Iedereen kan drinken! En precies dié gebeurtenis werd op het Looftentenfeest herdacht, als de priester die gouden kruik leeggoot tegen het altaar.

En als iedereen dát ziet, die priester die die gouden kruik leeggiet tegen het altaar, dán staat Jezus op en Hij roept: 'Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stroom van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.' Begrijp je wat Jezus doet? Hij vergelijkt Zichzelf met die rots in de woestijn, waaruit levend water stroomt. En Hij zegt erbij: 'Dat water zal niet alleen je leven binnenstromen, maar het zal ook door je héén stromen, de wereld in. Jij zult een bron van zegen worden voor de mensen om je heen!' Waardoor? Door de Heilige Geest, zegt Johannes erbij! Dat levende water, dat is de Heilige Geest! Dat is wat Jezus geeft, dat is wat door je heen stroomt als je gelooft in Hem!

'Maar', schrijft Johannes, 'de Heilige Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.' Zie je, weer dat 'nog niet'... Dus Jezus nodigt uit, maar wat Hij belooft, dat geeft Hij nog niet... waarom niet? Nou, denk weer even aan die rots in de woestijn. Wanneer ging die rots water geven? Toen Mozes met zijn staf op die rots sloeg! Wanneer zal Jezus het levende water gaan geven? Als Hij geslagen is, geselsd, gemarteld, gekruisigd. Als hij 'verheerlijkt' is, schrijft Johannes, als Hij gekruisigd is en opgestaan en naar de hemel gevaren, ja, dán geeft Hij de Heilige Geest! Merk je het? Dit hele hoofdstuk stuw als het ware de geschiedenis toe naar de dood en opstanding van Jezus. Het wordt steeds duidelijker: dáár gaat het om! De broers van Jezus zeggen: 'Je moet je nú laten zien!' De inwoners van Jeruzalem willen nú al Jezus grijpen! En misschien zouden er nú al mensen dat levende water willen ontvangen. Maar God heeft Zijn eigen tijd. Hij werkt aan Zijn reddingsplan, en Hij neemt ons mee naar Zijn doel.

3. Leren Jezus volgen en niet Hem voor de voeten lopen...

Misschien is dit wel één van de belangrijkste lessen voor iedereen die Jezus wil volgen. God heeft Zijn eigen tijd. Het gaat erom dat wij de Here Jezus volgen. Niet dat we voor Hem uit rennen, want dan lopen we Hem voor de voeten. Eigenlijk zie je het ook al in de natuur. Een oogst moet kunnen rijpen, daar is tijd voor nodig, een boer moet geduld hebben. En als je peren koopt, moet je geduld hebben. Want eerst zijn ze nog veel te hard, ze moeten tijd krijgen om te rijpen, pas dan zijn ze zacht en zoet en lekker.

Ik las een mooi verhaal over een jonge vrouw die gesprekken had met een pastor. De pastor zei op een dag tegen haar: 'Weet je wat jij moet doen? Als je bij de kassa komt, in de winkel, kies dan niet de kortste rij, maar de langste rij. En als je in de auto zit en bij een stoplicht komt, kies ook dan de langste rij. Als je met de trein reist en je moet een ingang kiezen, kies dan de ingang waar de meeste mensen staan. Zorg dat je overal in de langste wachtrij terecht komt.' De vrouw begreep er niets van! Ze had een hekel aan wachten. Jij misschien ook wel, toch? Als de zelfscankassa's dicht zitten, en je moet in de rij staan, en voor je heeft iemand te weinig geld bij zich. Of z'n pasje doet het niet. Dan sta je te zuchten. 'Schiets nou eens op, daar vooraan!'

Maar goed, die pastor had het gezegd en die vrouw ging het doen. En weet je wat ze merkte? Eerder was wachten altijd iets vervelends, iets negatiefs. Maar nu ze ervoor ging kiezén om te wachten, nu ze juist als dóél had om te wachten, merkte ze dat dat wachten voor haar een andere lading kreeg. Wachten werd iets moois, een tijdje van rust, even pauze, misschien een praatje. Ze óéfde geduld, ze léérde geduld.

En dat is precies wat God ons ook leert. Voordat je het weet wil jij niet meer een rol spelen in Gods plan, maar andersom! Jij wilt Hém een rol geven in jóúw plan. Jij hebt een plan en daar mag Hij bij helpen. En als het te lang duurt, dan word je boos. Als je ziek bent en je bidt om genezing, en het duurt langer dan je denkt, of het gebeurt gewoon niet, dan kun je dat niet goed hebben. Of als je een keuze moet maken en je bidt om duidelijkheid, maar die duidelijkheid laat op zich wachten, dan word je ongeduldig. Of als je bidt om zegen op je werk, maar het gaat helemaal niet goed met je werk, dan slaat de geloofswijfel toe. Of als je bidt dat je familieleden tot geloof komen, je broer of je zus of je kind, en het gebeurt maar niet, jaar in, jaar uit, dan word je moedeloos en je geeft het op. Als dat zo is, denk dan aan Jezus! Zijn uur was nog niet gekomen. Zijn lijdenstijd duurde nog langer. En de mensen om Hem heen moesten nog langer wachten op dat levende water. Want God heeft Zijn eigen tijd.

4. De Heiland bidt... ook voor jou!

Maar hoe zit het dan? Gebeurt er dan niets in die tussentijd? Moet je maar gewoon stil zitten? Nee, dat niet. Want waar loopt dit hele hoofdstuk op uit? Op die paar zinnen: vers 53 van hoofdstuk 7 en vers 1 van hoofdstuk 8: 'En ieder ging naar zijn huis. Jezus echter ging naar de Olijfberg.' Zomaar, twee zinnen, maar je ziet het voor je. Iedereen gaat naar huis, naar z'n eigen loofhut. Eten, kletsen, feest vieren, Looftentenfeest. En dan: slapen. Maar terwijl de nacht daalt over Jeruzalem, zit er op de Olijfberg een Man, geknield. Want zo kennen we Jezus. Waarom ging Hij een berg op? Altijd om te bidden. Als de schemering overgaat in duisternis, bidt de goede Herder voor Zijn schapen. Als de geluiden uit de stad wegsterven en de stilte invalt, smeekt de Heiland voor Zijn volk.

Zijn uur is nog niet gekomen. Maar Zijn gebed stijgt op voor de troon van Zijn Vader. En zo is het ook in jouw leven, besef je dat? Als jij naar je huis gaat, eten koken, de afwas doen, uitrusten, slapen, is de goede Herder voor jou aan het bidden. Misschien moet jij wachten, want God heeft Zijn eigen tijd. Maar Jezus draagt jouw gebed. Hij waakt over jouw leven. En één ding is zeker: het is Pasen geworden, het Paaslam is nu geslacht. De Zoon van God is opgestaan. De Heiland hééft de troon bestegen. En de Heilige Geest is uitgestort. Wanhoop dus nooit. Drink van het levende water. Raak niet in paniek. Wees niet bitter of boos. Want het Rijk van God zál komen. De vrede, waar de schepping op wacht. Léér te wachten, óéfen je geduld, want Jezus Messias bidt met je mee. Amen.